

CONCERTS BLAUS

OLYMPIA

PRIMERA FESTA DELS INFANTS

Cançons, Jocs i Rondes

Direcció general

Mtre. JOAN LLONGUERES

Diumenge, 16 de Gener de 1927
a les cinc de la tarda

Diumenge vinent a la tarda

"Els Poetes y els Músics"

Tercera sessió

JOSEP CARNER

Hí pendran part, demés d'aquest il·lustre Poeta,
els eminents artistes

Concepció CALLAO, Contralt

Emili VENDRELL, Tenor

Pere Vallribera, Piano

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Vegeu detalls en la darrera pàgina

EL JOC DELS PILONS

Oh els bons pilons,
bons pilons, bons pilons!
Au, juguem al joc dels bons pilons!
Ara caminen
i es combinen;
es passegen
i es barregen;
fan cent mil combinacions.
Oh com són bons minyons,
petitons,
jugassons!
No n'hi han de més bufons.

Torotons, torototons;
tons, tons.
No n'hi han de més bufons.
Un per aquí.
Un per allà.
Un de xic.
Un de gran.
Un feixac
Un lleugé.
I ara mireu bé
com amb perfecció i soltura
fan la gentil figura.

E. JAKES-DALCROZE.

trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

AU, AU, LA NEU.

I

Au, au, la neu,
au, au, prou dormi.
Darrera dels vidres uns ulls rodons
cerquen, frisant, els blancs borrallons.
No veieu les flors com ja s'han marcit
i és ja en la llar el foc benet?...
L'hivern ja és aquí;
deixeu de dormi.
Au, au, la neu,
au, au, prou dormi. —
Ru, ru, ru, ru, ru, ru, ru.
Com les papellones, del cel baixant,
veniu les bolves de neu, volant.

II

— Au, au, la neu,
veniu a jugà.
La llana destrien els aneglets;
volen les bolves com ocellets.
S'han tornat farina ja els grans de blat

i tot el sucre arreu s'és glaçat.

Com és pur i bell
vostre blanc mantell!
Au, au, la neu,
veniu a jugà! —

Ru, ru, ru, ru, ru, ru, ru.
Com les papellones l'amor cercant,
veniu les bolves de neu, jugant.

III

— Au, au, la neu
torneu a dormi!

Mireu, ja verdea l'herba pels prats;
ja els cors sospiren enamorats.
Ja la fulla tendra en la branca ha eixit
i és l'ametller, de llum tot florit.
No ho veieu prou clà
que l'hivern se'n va?...
Au, au, la neu
torneu a dormi. —

Ru, ru, ru, ru, ru, ru, ru.
Com les papellones tornant al niu,
dormiu les bolves de neu, dormiu!

E. JAKES-DALCROZE,

trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

EL JOC DELS RAMS

I

LES NOIES

He posat en aquest ram,
que he collit al meu jardí,
les més belles flors
dels més rics colors,
que han florit eix dematí
sota l'ombri.

Arometes de pastor,
roses blanques a desdít,
flor de llessamí,
flor de tarongí
i clavells de tot color.

Cada ram una llaçada
(no hi ha amor sense lligam),
i del cor, prenent volada,
la cançó com un reclam.

Verduri, verdulam!
Ventoli, ventolam!
Vola amunt, santa fal·lera,
i que sia ta bandera
l'alegria d'aquest ram!

II

ELS NOIS

A muntanya he fet un ram
que bé escaigui a un brau
i, tot fent camí, (minyó,
he volgut collir
remeieres flors d'olò
que Déu ens dó.

He collit ginesta d'or,
farigola i romaní,
ruda de la sort
i del perfum fort
i l'espigol que és tan fi.

La llum d'or, que mai no's
(cansa,
fa brillar les flors del camp;
papellons de l'esperança
van i vénen en eixam.
Verduri, verdulam!
Ventoli, ventolam!
Vola amunt, santa fal·lera,
i que sia ta bandera
l'alegria d'aquest ram!

III

LES NOIES I ELS NOIS

Amb els nostres rams florits
com germans, aparellats,
anirem enllà,
sense desmaià,
a cantar, per monts i prats
l'amor plegats.
Vida nova i bon dalit
portarem al pensament
i amb el ram florit
i el coratge al pit,
la tristesa irem vencent.

Fuig depressa nostra vida,
fuig depressa com un llamp.
Escampem nova floridat!
No deixem arrelat el gram!
Verduri, verdulam!
Ventoli, ventolam!
Vola amunt, santa fal·lera,
i que sia ta bandera
l'alegria d'aquest ram!

JOAN LLONGUERES

RONDA DE LA NÚVIA

La núvia és arribada.
— Bon jorn l'amor meu —
Tota blanca i rosada
al quin golg el seül
Abaixa els ulls, ma vida,
i alegra'l teu cor;
passa tota florida
sota'l pont d'amor.

«Si», l'hi diràs; «si», l'hi diràs;
«si» i seràs maridada.
«Si», l'hi diràs; «si», l'hi diràs;
«si», i serà'l teu marit.
I les campanetes dalt del campanà
començaran a cantà.
Ningl nangl ningl nangl
ningl nangl

L'altà és tot encès
ja hi ha'l teu promès.
Ves-hi tot seguit
a dir-li el «si».
Que el teu estimat
també te'l vol dt.
— Si? —

Allà en l'altà encès,
vora'l teu promès,
sense cap neguit
tu li has dit «si».
I el teu estimat
també t'ho ha dit.
— Si? —

— Si! —

— Si? —

— Si!

«Si», l'hi has dit; «si», l'hi has dit;
«si», i ara ja ets maridada.
«Si», t'ha dit ell; «si», t'ha dit ell;
«si», i ara ja és ton marit.
I les campanetes dalt del campanà
començaran a cantà.
Ningl nangl ningl nangl
ningl nangl

— Si! —

— Si? —

— Si! —

E. JAKES-DALCROZE,
trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

LES GESTES DE LES NENES

Quan una nena és bona nena,
el seu treball no veu la fi;
quan una nena és bona nena,
rosa, clavell i gessamí.

Així rentem nostra robeta
en un cubell o en un tupí;
així rentem nostra robeta
fent sabonera sobre el lli.

Així planxem la roba neta
sobre una post que hi ha al jardí;
així planxem la roba neta
perquè planxada fa més fi.

Així escombrem a casa nostra
a primer'hora del matí;
així escombrem a casa nostra;
tanta de pols que fa el tossí.

Així adobem nostres sabates
amb el botó que hi cal costí;

així adobem nostres sabates
perquè no ens caiguin pel camí.

Així rentem nostres manetes
enfigassades del llami;
així rentem nostres manetes
i esquitxarem el gat així.

Així ens passem una pinteta
que fa els cabells descomparti;
així ens passem una pinteta
per ser gentils i presumí.

Així sortim cap a l'escola
— a la treneta un llaç carmí; —
així sortim cap a l'escola
en paretetes sense fi.

Així tornem a casa nostra,
fent ballarugues a desdí;
així tornem a casa nostra
perquè la mare ens baixa a obrí.

JOSEP CARNER

EL MOCADOR

I

Tinc un mocadò
de fil i cotó.
Mirat Mirat
Com que m'ha agradat,
jo me l'he comprat
a la fira.
Hi havia anellets,
collars, bracelets
i altres joies.
No escau res millor,
que un bell mocador,
a les noies.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai lo!
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai lo!
Mocador que mai reposa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, bon mocadò.

II

Quan fa fred, al cap
(això ja se sap)
jo me'l poso.

I a l'espatlla així,
per anà a llui,
me'l dispo.
Pots fer-te'n, amb ell,
si vols, un farcell
ple de coses.
I també, si cal,
com bell davantal
així el poses.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

III

Per eixugamà
bon servei em fa
de vegades,
i, amb ell, aviat
la taula hem parat
per les prades.
Jo l'estenc al punt
de seure damunt
l'herba humida,
i així el faig anar
quan l'hora a dansar
en convida.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

IV

Un nus hi puc fé
per recordar bé
qualque cosa.
I amb ell, del voltant
jo em vaig esquivant
tota nosa.
En mon braç, alçat,
bandera ha tornat.
Pit i forat!
I així fa els adéus
als bons amics meus
quan n'és l'hora.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai lo!
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, que mai reposa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, bon mocadò.

JOAN LLONGUERES

SÓN DEU NOIES PER CASAR

Són deu noies per casar
que se'n van a passejar.

Hi ha l'Annetà,
la Laieta,
la Paulina
i la Claudina.

Oh! Eh!

La Maria i la Mercè!
Hi ha l'airosa Montserrat,
la petita Trinitat;
hi ha la Teresona.
També hi ha l'Angelona.

Molt galant el cavaller,
un present les hi vol fer.

Flors a Annetà
i a Laieta;
a Paulina
i a Claudina.

Oh! Eh!

A Maria i a Mercè!
A l'airosa Montserrat,
a la xica Trinitat
i a la Teresona...
Diamants a l'Angelona.

El bon Rei, que sap dansà,
amb cada una un vol darà.

Un Annetà,
un Laieta,
un Paulina
i un Claudina.

Oh! Eh!

Un Maria i un Mercè!
Un l'airosa Montserrat,
un la xica Trinitat
i un la Teresona...
Tres vols amb l'Angelona.

El bon Rei les va trobar,
fes comença a saludar.

— Ola, Annetà!
Oh Laieta!
La Paulina
i la Claudina.

Oh! Eh!

La Maria i la Mercè!
Que tal va la Montserrat?
Com està la Trinitat?
I la Teresona?...
Un bes a l'Angelona.

També un llac de bell color
per posar-lo al mig del cor.

Groc a Annetà
i a Laieta;
a Paulina
i a Claudina.

Oh! Eh!

A Maria i a Mercè!
Groc també a la Montserrat,
a la xica Trinitat
i a la Teresona!
Vermell a l'Angelona.

El bon Rei s'ha de casar
i una noia vol triar.

No és Annetà,
ni Laieta,
ni Paulina,
ni Claudina.

Oh! Eh!

Ni Maria ni Mercè!
No és l'airosa Montserrat,
ni tampoc la Trinitat,
ni la Teresona...
Es casa amb l'Angelona!

JOAN LLONGUERES

EL JOC DEL CIRC

Oidà! Mireu!

Es el circ, el circ que arriba
Xim, xim! Bum, bum!
Ta-ra-ra-ra-rà
Tots plegats hi hem d'entrà.
El gran circ amb ses banderes
voleiant rialleres;
amb ses veles grandioses
i ses llums esplendoroses.
La musica endavant
Xim, xim! Bum, bum!
Ta-ra-ra-ra-rà
Xim!

Tots plegats hi hem d'entrà.

I

Heu's aquí els caballs, hop, hop,
com avansen i com dansen;
com van al trot i al galop
i saluden i descansen.
Al mireu com se sostenen
amb les potes del darrera
i al senti el fuet com tenen
erigida la crinera.

II

Heu's aquí's petits poneys
com caminen i com giren;
els fan corre els braus jockeys
que amb les brides els dominen.
Ai, com salten amb destresa
els obstacles perillosos
i com volten sens peresa
per la pista tots joiosos.

III

Els burretts ja han arribat
enutjats i calmosos.
Són tosuts; no fan bondat
i reculen perososos.
Tiren cocs desseguida
i galopen sense traça.
Com més fort el clown els crida,
més caminen amb catxassa.

E. JAQUES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

RONDA DE LA JARDINERA

I

— A on vas, bella jardinera,
a on vas tan de matí?
— Valg a veure la primavera
si ha enjoiat el meu camí
i a collir la rosa-vera
per plantar-la al meu jardí.
— Vindrem totes a ajudar-te
a collir tes flors. —

II

— La viola, que és tan polida;
collirem pel teu jardí.
— No em colliu, no em prenguen la vida;
no em treieu del meu camí.
Perquè quan m'hauréu collida
tot mon goig veureu marcir.
— Ai, deixem-la, amigues meves,
i anem més enllà. —

III

— No he trobat cap flor decidida
a deixar el seu camí.
Es tan plena de goig la vida
tan negra és el morí!
Serà l'amistat florida
la flor d'or del meu jardí. —
— L'amistat és la flò hermosa
que volem collir. —

E. JAQUES-DALCROZE

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

EL JOC DE LES BOMBES

Au, veniu, no us detureu;
xics i grans, correu, cuiteul
Ara, ara, mireu bé,
mireu bé el joc riallè
com cap altre s'és vist mai
de les bombes per l'espai.
Bomba ve,
bomba va.
S'enfila, s'enfila, s'enfila, s'enfila.
Bomba ve,
bomba va.
Vigila, vigila, que 's vol escapà.

I

Com que sempre faig bondat
i no ploro gens ni mica,
una bomba m'han donat
grossa, inflada i molt bonica.
Me la'n porto sempre amb mi,
quan m'en valg a passejar;
com pilota, pel camí,
bóta i bóta sens parar.

II

Ara baixen poc a poc.
Ara pugen apressades.
Ara resten al seu lloc
oscil·lant acompassades.
Ens segueixen cap aquí.

Ens segueixen cap allà.
Les voldriem fer dormir
però es volen despertà.

III

Si ens juntem tots al plegat
fent rodona, amb la mà alçada,
nostres bombes s'han tornat
una grossa raïmada.
I si els rotllos fem voltar
sempre així sens parar mai,
les veurem endalt brillar
com corones per l'espai.

Au, veniu, no us detureu;
xics i grans, correu, cuiteul
Ara, ara, mireu bé,
mireu bé el joc riallè
com cap altre s'és vist mai
de les bombes per l'espai.

Bomba ve,
bomba va.
S'enfila, s'enfila, s'enfila, s'enfila.
Bomba ve,
bomba va.
S'envola, s'envola, s'envola i se'n va.

Se'n va cel amunt, amb la resplendó,
se'n va cel enllà com nostra cançó.

JOAN LLONGUERES.

LES FIGURES DEL PESSEBRE

I

Nadal! Nadal!
un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Nadal! Nadal!
a l'home mortal
revé l'alegria!
Canem i ballem.
Saltem i brinquem.
Deixem la tristesa!
Fem ara, germans,
donant-nos les mans,
florir la infantesa!

Oh, que dolça s'ha escampat
la llum d'or del jorn que avança!
Porta als ulls nova esperança;
porta al cor nova bondat!
El temps sant és arribat
i amb el fred, la neu i el gebre,
les figures del pessebre
una a una ja han tornat.

La dona que renta, la vella que fila
el brau caçador que sempre vigila.
La noia que porta la gerra i el pa
aquell pescador que al riu va a pescà.
El vell que la terra remou amb catxassa
el que es beu el vi de la carabassa.
El del feix de llenya i aquell pastoret
que va amb la catxutxa perquè té molt fred.

La jove mestressa que duu una gallina,
la del cistell d'ous i el sac de farina.
Aquells que sonant van fent son camí;
el del fl biol i el del tambori
Del sac de gemecs el que sempre plora
i el de la simbomba que ronca tota hora.
També els tres pastors que fan el sopà
i couen les sopes i llesquen el pa.

Figures eternes de vida senzilla
que eixiu de la llum que en mig del cel brilla.
Vostaltres al món porteu resplendor,
oh fràgils figures de Nostre Senyor!

Les veu el diable que passa per 'lli;
Oi-lli!

Les veu el diable que va de camí.
Oi-lli!

Les gualta una a una; les troba sagrades;
la terra traspassa fent quatre gambades.
Les veu el diable i fuig, espantat,
la cua entre cames, a dins d'un forat.

Trepitgem-lo, trepitgem-lo
al diable tan roí.

Trepitgem-lo, trepitgem-lo,

que no en quedi ni un bocí.
Trepitgem-lo, trepitgem-lo,
que mai més torni a sortir.

II

Nadal! Nadal!
Un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Etc.

Les figures tenen fred
i, cercant la llum, sospiren.
Ses mirades al cel giren
amb el cor molt pur i net.
Van seguint son caminet
de treball amb dolç i pena
i allà al cim de la carena
les espera un angelet.

La dona que renta, la vella que fila.
Etc.

Així els parla l'àngel que arriba del cel:
Oi-dell
— Veniu, oh gent bona, veniu sens recel!
Oi-dell
veniu a Betlem, allà a l'establia;
Jesús ha nascut, el Fill de Maria! —
I els braços s'aixequen devés el cel blau.
— Per Déu és la glòria, pels homes la pau!

Contemplem-lo i estimem-lo
al bell àngel missatger.
Contemplem-lo i estimem-lo
tan formós i rialler.
Contemplem-lo i estimem-lo
i seguim-lo amb cor sincer.

III

Nadal! Nadal!
Un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Etc.

Totes van cap el Portal
a portar-hi ses ofrenes,
les figures tan serenes
del pessebre de Nadal.
Pel camí bell i eternal
que traspassa les carenes,
van deixant els dols i penes,
i el seu viure és immortal.

La dona que renta, la vella que fila.
Etc.

Davant l'Establia ja totes hi són;
Lai-lon!
i al Déu-Fill adoren, la llum d'aquest món.
Lai-lon!

Els dons li ofereixen de la llur pobresa;
els nins l'alegria i els vells la tristesa.
Anem-hi nosaltres també, tots plegats,
a Déu demanem-li perdó dels pecats.

Admirem-lo i adorem-lo
al Mesies de Betlem.
Admirem-lo i adorem-lo
i pobrets com ell siguem.
Admirem-lo i adorem-lo
i mai més ja no el deixem.

Figuretes de Nadal,
figuretes d'alegria,
feu-nos sempre companyia
en aquest viure mortal.
Feu-nos bons i humils com cal
i sigueu la nostra guia
per trobar junts, cada dia,
de Jesús l'Etern Portal.

Nadall Nadall
Un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Nadall Nadall
A l'home mortal
revé l'alegria!
Cantem i ballem.
Saltem i brinquem.
Deixem la tristesa!
Fem ara, germans,
donant-nos les mans,
florir la infantesa!

JOAN LLONGUERES

Diumenge vinent, tarda

Els Poetes i els Músics

Tercera sessió

JOSEP CARNER

amb la cooperació de

CONCEPCIÓ CALLAO, contralt

EMILI VENDRELL, tenor

Vegeu detalls en la pàgina següent

CONCERTS BLAUS

"Els Poetes i els Músics"

TERCERA SESSIÓ

JOSEP CARNER

amb la cooperació personal d'aquest il·lustre Poeta i dels eminents artistes

CONCEPCIÓ CALLAO, contralt

Emili VENDRELL, tenor

Pere VALLRIBERA, piano

ESTRENA

de nombroses cançons, dels mestres BLANCAFORT, CATALÀ, GERHARD, MOMPOU, PUJOL, TOLDRÀ, TOMÀS i ZAMACOIS, gairebé totes escrites expressament per aquesta tan esplèndida festa.

A la segona part, el propi Poeta

JOSEP CARNER

rectificarà una selecció de poesies seves, entre les quals n'hi han algunes d'inèdites.

NOTA MOLT IMPORTANT

Cadascun dels concurrents a la festa, rebrà gratuïtament un llibre de poesies de Josep Carner, editat com a record d'aquesta tercera sessió de «ELS POETES I ELS MÚSICS».

Palau de la Música Catalana

Diumenge, 23 de Gener de 1927

a les cinc de la tarda

El despatx de localitats començarà DEMÀ DILLUNS, a la tarda,
a l'UNIO MUSICAL ESPANYOLA, Portal de l'Angel, 1 i 3

CONCERTS BLAUS

OLYMPIA

PRIMERA FESTA DELS INFANTS

Cançons, Jocs i Rondes

Direcció general

Mtre. JOAN LLONGUERES

Diumenge, 16 de Gener de 1927

a les cinc de la tarda

Doc. 4687/2

LA CASA ESTEVA RIERA

RAMBLA CANALETAS, 9 i 11

MALLORCA, 307 i 309

*ES COMPLAU EN OBSEQUIAR
AMB ELS SEUS EXQUISITS
BOMBONS ALS NENS I NENES
QUE CONCORRIN A AQUESTA*

*PRIMERA
FESTA DELS INFANTS*

◁ El repartiment de bombons
es farà en entrar al local i només
hi tindran dret els nens i nenes
que no passin de dotze anys.

PROGRAMA

I

EL JOC DELS PILONS	JAQUES-DALCROZE
AU, AU, LA NEU!.....	,
EL JOÇ DELS RAMS.....	JOAN LLONGUERES
RONDA DE LA NÚVIA	JAQUES-DALCROZE

II

LES GESTES DE LES NENES	JOAN LLONGUERES
EL MOCADOR	,
SÓN DEU NOIES PER CASAR.....	,
* EL JOC DEL CIRC	JAQUES-DALCROZE

III

RONDA DE LA JARDINERA	JAQUES-DALCROZE
EL JOC DE LES BOMBES.....	JOAN LLONGUERES
(petita pausa)	
* LES FIGURES DEL PESSEBRE.....	,
(festival nadalenc)	

Escenari i trajos, JAUME LLONGUERES

PIANO GROTIEN STEINWEG

cedit per la Casa WERNER

Bombes cedides galantment pels MAGATZEMS JORBA d'aquesta ciutat.

* Executades a la pista i cantades per 300 infants.

Diumenge vinent a la tarda

"Els Poetes y els Músics"

Tercera sessió

JOSEP CARNER

Hi pendran part, demés d'aquest il·lustre Poeta,
els eminents artistes

Concepció CALLAO, Contralt

Emili VENDRELL, Tenor

Pere Vallribera, Piano

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Vegeu detalls en la darrera pàgina

EL JOC DELS PILONS

Oh els bons pilons,
bons pilons, bons pilons!
Au, juguem al joc dels bons pilons!
Ara caminen
i es combinen;
es passegen
i es barregen;
fan cent mil combinacions.
Oh com són bons minyons,
petitons,
jugassons!
No n'hi han de més bufons.

Torotons, torototons,
tons, tons.
No n'hi han de més bufons.
Un per aquí.
Un per allà.
Un de xic.
Un de gran.
Un feixuc
Un lleugè.
I ara mireu bé
com amb perfecció i soltura
fan la gentil figura.

E. JAKES-DALCROZE.

trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

AU, AU, LA NEU

I

Au, au, la neu,
au, au, prou dormi.
Darrera dels vidres uns ulls rodons
cerquen, frisant, els blancs borrallons.
No veieu les flors com ja s'han marcit
i és ja en la llar el foc benèf?...
L'hivern ja és aquí;
deixeu de dormi.

Au, au, la neu,
au, au, prou dormi. —
Ru, ru, ru, ru, ru, ru, ru.
Com les papellones, del cel baixant,
veniu les bolves de neu, volant.

II

— Au, au, la neu,
veniu a jugà.
La llana destrien els angelets;
volen les bolves com ocellets.
S'han tornat farina ja els grans de blat

i tot el sucre arreu s'és glaçat.

Com és pur i bell
vostre blanc mantell!
Au, au, la neu,
veniu a jugà! —

Ru, ru, ru, ru, ru, ru, ru.
Com les papellones l'amor cercant,
veniu les bolves de neu, jugant.

III

— Au, au, la neu
torneu a dormi!
Mireu, ja verdeja l'herba pels prats;
ja els cors sospiren enamorats.
Ja la fulla tendrà en la branca ha eixit
i és l'ametller, de llum tot florit.
No ho veieu prou clà
que l'hivern se'n va?...
Au, au, la neu
torneu a dormi. —

Ru, ru, ru, ru, ru, ru, ru.
Com les papellones tornant al niu,
dormiu les bolves de neu, dormiu!

E. JAKES-DALCROZE,

trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

EL JOC DELS RAMS

I

LES NOIES

He posat en aquest ram,
que he collit al meu jardí,
les més belles flors
dels més rics colors,
que han florit eix dematí
sota l'ombrí.

Arometes de pastor,
roses blanques a desdri,
flor de llessamí,
flor de tarongí
i clavells de tot color.

Cada ram una llacada
(no hi ha amor sense lligam),
i del cor, prenent volada,
la cançó com un reclam.

Verduri, verdulam!
Ventoli, ventolam!
Vola amunt, santa ja'l-lera,
i que sia ta bandera
l'alegria d'aquest ram!

II

Els Nois

A muntanya he fet un ram
que bé escaigui a un brau
i, tot fent camí, (minyó,
he volgut collir
remeieres flors d'olò
que Déu ens dó.

He collit ginesta d'or,
farigola i romaní,
ruda de la sort
i del perfum fort
i l'espigol que és tan fi.

La llum d'or, que mai no's
(cansa,
fa brillar les flors del camp;
papellons de l'esperança
van i vénen en eixam.

Verduri, verdulam!
Ventoli, ventolam!
Vola amunt, santa ja'l-lera,
i que sia ta bandera
l'alegria d'aquest ram!

III

LES NOIES I ELS NOIS

Amb els nostres rams florits
com germans, aparellats,
anirem enllà,
sense desmaià,
a cantar, per monts i prats
l'amor plegats.
Vida nova i bon dalit
portarem al pensament
i amb el ram florit
i el coratge al pit,
la tristesa irem vencent.

Fuig depressa nostra vida,
fuig depressa com un llamp.
Escapem nova florial!
No deixem arrelà el gram!

Verduri, verdulam!
Ventoli, ventolam!
Vola amunt, santa ja'l-lera,
i que sia ta bandera
l'alegria d'aquest ram!

JOAN LLONGUERES

RONDA DE LA NÚVIA

La núvia és arribada.
— Bon jorn l'amor meu —
Tota blanca i rosada
ai quin goig el seül!
Abaixa els ulls, ma vida,
i alegra'l teu cor;
passa tota florida
sota'l pont d'amor.

«Si», l'hi diràs; «si», l'hi diràs;
«si» i seràs maridada.
«Si», l'hi diràs; «si», l'hi diràs;
«si», i serà'l teu marit.
I les campanetes dalt del campanà
començaran a cantà.
Ningl nangel ningl nangel
ningl nangel

I

L'altà és tot encès
ja hi ha'l teu promès.
Ves-hi tot seguit
a dir-li el «si».
Que el teu estimat
també te'l vol dir.
— Si? —

— Sil —

— Si? —

— Sil —

«Si», l'hi has dit; «si», l'hi has dit;
«si», i ara ja ets maridada.
«Si», t'ha dit ell; «si», t'ha dit ell;
«si», i ara ja és ton marit.
I les campanetes dalt del campanà
començaran a cantà.
Ningl nangel ningl nangel
ningl nangel

II

Allà en l'altà encès,
vora'l teu promès,
sense cap neguit
tu li has dit «si».
I el teu estimat
també t'ho ha dit.
— Si? —

— Sil —

— Si? —

— Sil —

E. JAUQUES-DALCROZE.
trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

LES GESTES DE LES NENES

Quan una nena és bona nena,
el seu treball no veu la fi;
quan una nena és bona nena,
rosa, clavell i gessamí.

Així rentem nostra robeta
en un cubell o en un tupí;
així rentem nostra robeta
fent sabonera sobre el lli.

Així planxem la roba neta
sobre una post que hi ha al jardí;
així planxem la roba neta
perquè planxada fa més fi.

Així escombrem a casa nostra
a primer'hora del matí;
així escombrem a casa nostra;
tanta de pols que fa el tossí.

Així adobem nostres sabates
amb el botó que hi cal cost;

així adobem nostres sabates
perquè no ens caiguin pel camí.

Així rentem nostres manetes
enfigassades del llami;
així rentem nostres manetes
i esquitxarem el gat així.

Així ens passem una pinteta
que fa els cabells descomparti;
així ens passem una pinteta
per ser gentils i presumí.

Així sortim cap a l'escola
— a la treneta un llaç carmí; —
així sortim cap a l'escola
en parelletes sense fi.

Així tornem a casa nostra,
fent ballarugues a desdí;
així tornem a casa nostra
perquè la mare ens baixa a obrí.

JOSEP CARNER

EL MOCADOR

I

Tinc un mocadò
de fil i coté.
Miral Miral
Com que m'ha agradat,
jo me l'he comprat
a la fira.
Hi havia anells,
collars, bracelets
i altres joies.
No escau res millor,
que un bell mocador,
a les noies.

O lai la, o lai lol
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai lol
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai lol
Mocador que mai reposa.
O lai la, o lai lol
Mocador, bon mocadò.

II

Quan fa fred, al cap
(això ja se sap)
jo me'l poso.

I a l'espatlla així,
per anà a lluit,
me'l dispo. Pots fer-te'n, amb ell,
si vols, un farcell
ple de coses.
I també, si cal,
com bell davantal
així el poses.

O lai la, o lai lol
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

III

Per eixugamà
bon servei em fa
de vegades,
i, amb ell, aviat
la taula hem parat
per les prades.
Jo l'estenc al punt
de seure damunt
l'herba humida,
i així el faig anar
quan l'hora a dansar
em convida.

O lai la, o lai lol
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

IV

Un nus hi puc fè
per recordar bé
qualque cosa.
I amb ell, del voltant
jo em vaig esquivant
tota nosa.
En mon braç, alçat,
bandera ha tornat.
Pit i forat
I així fa els adéus
als bons amics meus
quan n'és l'hora.

O lai la, o lai lol
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai lol
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai lol
Mocador, que mai reposa.
O lai la, o lai lol
Mocador, bon mocadò.

JOAN LLONGUERES

SÓN DEU NOIES PER CASAR

Són deu noies per casar
que se'n van a passejar.

Hi ha l'Annetta,
la Laieta,
la Paulina
i la Claudina.

Oh! Eh!

La Maria i la Mercè!
Hi ha l'airosa Montserrat,
la petita Trinitat;
hi ha la Teresona.
També hi ha l'Angelona.

Molt galant el cavaller,
un present les hi vol fer.

Flors a Annetta
i a Laieta;
a Paulina
i a Claudina.

Oh! Eh!

A Maria i a Mercè!
A l'airosa Montserrat,
a la xica Trinitat
i a la Teresona...
Diamants a l'Angelona.

El bon Rei, que sap dansà,
amb cada una un vol darà.

Un Annetta,
un Laieta,
un Paulina
i un Claudina.

Oh! Eh!

Un Maria i un Mercè!
Un l'airosa Montserrat,
un la xica Trinitat
i un la Teresona...
Tres vols amb l'Angelona.

El bon Rei les va trobar,
les comença a saludar.

— Oia, Annetta!
Oh Laieta!
La Paulina
i la Claudina.

Oh! Eh!

La Maria i la Mercè!
Que tal va la Montserrat?
Com està la Trinitat?
I la Teresona?...
Un bes a l'Angelona.

També un llac de bell color
per posar-lo al mig del cor.

Groc a Annetta
i a Laieta;
a Paulina
i a Claudina.

Oh! Eh!

A Maria i a Mercè!
Groc també a la Montserrat,
a la xica Trinitat
i a la Teresona!
Vermell a l'Angelona.

El bon Rei s'ha de casar
i una noia vol triar.

No és Annetta,
ni Laieta,
ni Paulina,
ni Claudina.

Oh! Eh!

Ni Maria ni Mercè!
No és l'airosa Montserrat,
ni tampoc la Trinitat,
ni la Teresona...
Es casa amb l'Angelona!

JOAN LLONGUERES

EL JOC DEL CIRC

Oidà! Mireu!

Es el circ, el circ que arriba
Xim, xim! Bum, bum!
Ta-ra-ra-ra-rà
Tots plegats hi hem d'entrà.
El gran circ amb ses banderes
voleiant rialleres;
amb ses veles grandioses
i ses llums esplendoroses.
La musica endavant
Xim, xim! Bum, bum!
Ta-ra-ra-ra-rà
Xim!

Tots plegats hi hem d'entrà.

I

Heu's aquí els caballs, hop, hop,
com avansen i com dansen;
com van al trot i al galop
i saluden i descansen.
Al mireu com se sostenen
amb les potes del darrera
i al sentí el fuet com tenen
erigida la crinera.

II

Heu's aquí's petits poneys
com caminen i com giren;
els fan corre els braus jockeys
que amb les brides els dominen.
Ai, com salten amb destresa
els obstacles perillosos
i com volten sens peresa
per la pista tots joiosos.

III

Els burrets ja han arribat
enutjats i calmosos.
Són tosuts; no fan bondat
i reculen pererosos.
Tiren cocs desseguida
i galopen sense traça.
Com més fort el clown els crida,
més caminen amb catxassa.

E. JAQUE3-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

RONDA DE LA JARDINERA

I

— A on vas, bella jardinera,
a on vas tan de mat?
— Valg a veure la primavera
si ha enjoiat el meu camí
i a collir la rosa-vera
per plantar-la al meu jardí.
— Vindrem totes a ajudar-te
a collir tes flors. —

II

— La viola, que és tan polida;
collirem pel teu jardí.
— No em colliu, no em prengueu la vida;
no em treieu del meu camí.
Perquè quan m'haureu collida
tot mon goig veureu març.
— Ai, deixem-la, amigues meves,
i anem més enllà. —

III

— No he trobat cap flor decidida
a deixar el seu camí.
Es tan plena de goig la vida
tan negra és el moril!
Serà l'amistat florida
la flor d'or del meu jardí. —
— L'amistat és la flò hermosa
que volem collir. —

E. JAKES-DALCROZE

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

EL JOC DE LES BOMBES

Au; veniu, no us detureu;
xics i grans, correu, cuiteu!
Ara, ara, mireu bé,
mireu bé el joc riallè
com cap altre s'és vist mai
de les bombes per l'espai.
Bomba ve,
bomba va.
S'enfila, s'enfila, s'enfila, s'enfila.
Bomba ve,
bomba va.
Vigila, vigila, que 's vol escapà.

I

Com que sempre faig bondat
i no ploro gens ni mica,
una bomba m'han donat
grossa, inflada i molt bonica.
Me la'n porto sempre amb mi,
quan m'en vaig a passejar;
com pilota, pel camí,
bóta i bóta sens parar.

II

Ara baixen poc a poc.
Ara pugen apressades.
Ara resten al seu lloc
oscil·lant acompassades.
Ens segueixen cap aquí.

Ens segueixen cap allà.
Les voldríem fer dormir
però es volen despertar.

III

Si ens juntem tots al plegat
fent rodona, amb la mà alçada,
nostres bombes s'han tornat
una grossa ralmada.
I si els rotllos fem voltar
sempre així sens parar mai,
les veurem endalt brillar
com corones per l'espai.

Au, veniu, no us detureu;
xics i grans, correu, cuiteu!
Ara, ara, mireu bé,
mireu bé el joc riallè
com cap altre s'és vist mai
de les bombes per l'espai.

Bomba ve,
bomba va.
S'enfila, s'enfila, s'enfila, s'enfila.
Bomba ve,
bomba va.
S'envola, s'envola, s'envola i se'n va.

Se'n va cel amunt, amb la resplendó,
se'n va cel enllà com nostra canço.

JOAN LLONGUERES.

LES FIGURES DEL PESSEBRE

I

Nadal! Nadal!
un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Nadal! Nadal!
a l'home mortal
revé l'alegria!
Cantem i ballem.
Saltem i brinquem.
Deixem la tristesa!
Fem ara, germans,
donant-nos les mans,
florir la infantesa!

Oh, que dolça s'ha escampat
la llum d'or del jorn que avança!
Porta als ulls nova esperança;
porta al cor nova bondat!
El temps sant és arribat
i amb el fred, la neu i el gebre,
les figures del pessebre
una a una ja han tornat.

La dona que renta, la vella que fila
el brau caçador que sempre vigila.
La noia que porta la gerra i el pa
aquell pescador que al riu va a pescà.
El vell que la terra remou amb catxassa
el que es beu el vi de la carabassa.
El del feix de llenya i aquell pastoret
que va amb la catxutxa perquè té molt fred.

La jove mestressa que duu una gallina,
la del cistell d'ous i el sac de farina.
Aquells que sonant van fent son camí;
el del fl biol i el del tambori
Del sac de gemecs el que sempre plora
i el de la simbomba que ronca tota hora.
També els tres pastors que fan el sopà
i couen les sopes i llesquen el pa.

Figures eternes de vida senzilla
que eixiu de la llum que en mig del cel brilla.
Vosaltres al món porteu resplendor,
oh fràgils figures de Nostre Senyor!

Les veu el diable que passa per 'lli;
Oi-lil

les veu el diable que va de camí.
Oi-lil

Les gualta una a una; les troba sagrades;
la terra traspasa fent quatre gambades.
Les veu el diable i fuig, espantat,
la cua entre cames, a dins d'un forat.

Trepitgem-lo, trepitgem-lo
al diable tan roí.

Trepitgem-lo, trepitgem-lo,

que no en quedi ni un bocí.
Trepitgem-lo, trepitgem-lo,
que mai més torni a sortir.

II

Nadal! Nadal!
Un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Etc.

Les figures tenen fred
i, cercant la llum, sospiren.
Ses mirades al cel giren
amb el cor molt pur i net.
Van seguint son caminet
de treball amb doló i pena
i allà al cim de la carena
les espera un angelet.

La dona que renta, la vella que fila.
Etc.

Així els parla l'àngel que arriba del cel:
Oi-dell
— Veniu, oh gent bona, veniu sens recel!
Oi-dell
veniu a Betlem, allà a l'establia;
Jesús ha nascut, el Fill de Maria! —
I els braços s'aixequen devés el cel blau.
— Per Déu és la glòria, pels homes la pau!

Contemplem-lo i estimem-lo
al bell àngel missatger.
Contemplem-lo i estimem-lo
tan formós i rialler.
Contemplem-lo i estimem-lo
i seguim-lo amb cor sincer.

III

Nadal! Nadal!
Un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Etc.

Totes van cap el Portal
a portar-hi ses ofrenes,
les figures tan serenes
del pessebre de Nadal.
Pel camí bell i eternal
que traspasa les carenes,
van deixant els dols i penes,
i el seu viure és immortal.

La dona que renta, la vella que fila.
Etc.

Davant l'Establa ja totes hi són;
Lal-lon!
i al Déu-Fill adoren, la llum d'aquest món.
Lal-lon!
Els dons li ofereixen de la llur pobresa;
els nins l'alegria i els vells la tristesa.
Anem-hi nosaltres també, tots plegats,
ja Déu demanem-li perdó dels pecats.

Admirem-lo i adorem-lo
al Mesie de Betlem.
Admirem-lo i adorem-lo
i pobrets com ell siguem.
Admirem-lo i adorem-lo
i mai més ja no el deixem.

Figuretes de Nadal,
figuretes d'alegria,
feu-nos sempre companyia
en aquest viure mortal.
Feu-nos bons i humils com cal
i sigueu la nostra guia
per trobar junts, cada dia,
de Jesús l'Etern Portal.

Nadal! Nadal!
Un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Nadal! Nadal!
A l'home mortal
revé l'alegria!
Cantem i ballem.
Saltem i brinquem.
Deixem la tristesa!
Fem ara, germans,
donant-nos les mans,
florir la infantesa!

JOAN LLONGUERES

Diumenge vinent, tarda

Els Poetes i els Músics

Tercera sessió

JOSEP CARNER

amb la cooperació de

CONCEPCIÓ CALLAO, contralt

EMILI VENDRELL, tenor

Vegeu detalls en la pàgina següent

CONCERTS BLAUS

"Els Poetes i els Músics"

TERCERA SESSIÓ

JOSEP CARNER

amb la cooperació personal d'aquest il·lustre Poeta i dels eminents artistes

CONCEPCIÓ CALLAO, contralt

Emili VENDRELL, tenor

Pere VALLRIBERA, piano

ESTRENA

de nombroses cançons, dels mestres BLANCAFORT, CATALÀ, GERHARD, MOMPOU, PUJOL, TOLDRA, TOMÀS i ZAMACOIS, gairebé totes escrites expressament per aquesta tan esplèndida festa.

A la segona part, el propi Poeta

JOSEP CARNER

recitarà una selecció de poesies seves, entre les quals n'hi han algunes d'inèdites.

NOTA MOLT IMPORTANT

Cadascun dels concurrents a la festa, rebrà gratuïtament un llibre de poesies de Josep Carner, editat com a record d'aquesta tercera sessió de «ELS POETES I ELS MÚSICS».

Palau de la Música Catalana

Diumenge, 23 de Gener de 1927

a les cinc de la tarda

El despatx de localitats començarà DEMÀ DILLUNS, a la tarda,
a l'UNIO MUSICAL ESPANYOLA, Portal de l'Angel, 1 i 3